

Xavier Antich, al seu Facebook...

Començar a llegir-lo i ja és un no parar! No ha sortit, ni sortirà, a les estúpides llistes dels llibres més venuts, però és un monument literari de primera magnitud! *Fulles d'herba* de **Walt Whitman**, traduït per [Jaume C. Pons Alorda](#) en una versió extraordinària i publicat per [Edicions 1984](#). Com ha escrit [Jordi Llovet](#), "un dia o altre la llengua catalana havia de tenir aquest poemari sencer, i és una sort que la traducció superi, en eufonia, l'anglès antiretòric de Whitman: cap traductor parcial d'aquesta obra, fins avui, no se n'havia sortit tan bé com Pons Alorda. Ni Jorge Luis Borges".

"És la primera vegada", escriu el traductor, Pons Alorda, "que es publica sencera en llengua catalana, amb tots els seus poemes, una obra imprescindible de la literatura universal, una obra que ha il·luminat, ha inspirat i ha emocionat moltíssimes generacions amb la seva grandesa i amb el seu afany absolut de llibertat". I encara hi afegeix: "Amarat d'una voracitat incommensurable, insaciable, Walt Whitman ens demostra que tot, absolutament tot, pot esdevenir matèria poètica. I això vol dir que tot pot arribar a esdevenir material de revelació, des de l'escuma de la mar fins a les brides d'un cavall que avança tempestuós per qualsevol carrer sense asfaltar de la seva terra natal, des de la impulsivitat de la joventut fins a la clarividència de la reflexió en la vellesa, des de la premissa que tots som iguals, sigui quin sigui el color de la nostra pell, fins al clam de guerra més exaltat. El seu gest d'intentar atrapar l'infinit dins de les pàgines d'un llibre é d'una ambició sideral, però també d'una tendresa i d'una innocència que només una criatura irresponsable i encantadora podia arribar a somniar. [...] *Fulles d'herba* és un llibre que intenta caçar la força de la vida".

Escolteu, escolteu com comença el mític poema de Whitman en la versió de Jaume Pons Alorda:

"Salpar de la pisciforme Paumanok on vaig néixer,
Ben engendrat i ben criat per una mare perfecta,
Després d'errar per moltes terres, amant dels carrers a vessar,
Habitant de Manhattan, la meva ciutat, o de les sabanes del sud,
O soldat en un campament, o portant la meva motxilla i el meu fusell, o
miner a Califòrnia,
O bàrbar a la meva casa als boscos de Dakota, carn la meva dieta, el
meu beure de la font,
O retirat amb la musa per meditar en algun profund recés,
Allunyat del renou de les multituds, anant amunt i avall a intervals
arravatat i alegre,
Conscient del fresc, lliure, generós i fluid Missouri, conscient de
l'increïble Niàgara,
Conscient de les ramades de búfals pasturant a les planícies, l'hirsut
bou de pit poderosíssim,
De la terra, les roques, les familiars flors del cinquè mes, les estrelles,

la pluja, la neu, el meu meravellament,
Després d'estudiar les melodies del rossinyol i el vol de l'esparver,
I després d'escoltar a la matinada l'imbatible tord dels cedres blancs,
Solitari, cantant a l'Oest, em lliuro a l'inici d'un Nou Món.

Victòria, unió, fe, identitat, temps,
Els conjunts indissolubles, riqueses, misteri,
L'etern progrés, el cosmos i els reportatges moderns.
Això és la vida,
Aquí hi ha el que ha aparegut a la superfície després de tantes agonies
i convulsions".

I, per acabar, escolteu, si us ve de gust, com sona Walt Whitman en català a la veu del seu traductor. No us en penedireu:

<https://www.youtube.com/watch?v=-CEL21Jy9ZY>

I no en dubteu: aquest llibre us espera. Feu-li espai a la vostra biblioteca, i busqueu-lo abans que s'exhaureixi l'edició. Si fos els cas que no el reeditessin, us en penedireu tota la vida de no tenir-lo amb vosaltres.